

Prolog..

(druhé, upravené vydání)

Zapůjčený čas...? Ano, čas bytí je nám zapůjčen k dočasnému užívání. Je svěřenou hřívnou, kterou buď promrháme, nebo zvelebíme.

Erazim Kohák,

filozof

Zapůjčený čas... Možná, že ten, kdo otevírá tuto knihu v očekávání zbožných textů, se nad jejím názvem zarazí. Ano, převážně sice jde o texty inspirované Písmem, avšak nemusí být pro ledaskoho „přiměřeně zbožné a uctivé“, jelikož nejsou psány náležitým „nebeským nářečím“, jak říkával pater J. Zvěřina. A tak mi nezbyvá než doufat, že čas věnovaný četbě těchto textů nebude pokládán za promarněný či ztracený. A možná i někoho povzbudí (přiměje?) k zamyšlení. Každopádně však jde o můj úhel pohledu, který nikomu nevnučuji.

Texty, které se staly základem k těmto esejům, vznikaly od konce 80. let dvacátého století a byly inspirovány zamyšleními k biblickým textům, čtených v rámci bohoslužeb Církve československé husitské. Další pak byly původně koncipovány jako kázání, případně jako novinové statě. Některé vyšly již dříve knižně – *Čtyřiatřicet zamyšlení, Dopisy člověku Nathanielovi*. Když jsem se odhodlal k napsání této knížky, stál jsem před úkolem vybrat z více jak dvou stovek textů různého obsahu, rozsahu i kvality. Nakolik a jak se mi to povedlo, je už na čtenáři či čtenářce.

V převážné části esejů zpracovaných zejména z promluv přednesených při bohoslužbách slova, lze zaregistrovat můj poněkud odtažitý vztah k oficiálním „bohovědám“ i různým

teologickým bádáním. A nejsem v tom sám, jak jsem zjistil u řady autorit, jako je třeba Pinchas Lapide, Emanuel Frankl a další. Z díla některých z nich, ale i dalších moudrých lidí, jsem vybral texty, které, myslím, včetně závěrečného slova arcioptata P. Petra Prokopa Siostrzonka OSB, jsou důstojným rámcem této knížky, v což tak trochu alibisticky doufám.

Každopádně se však dá říci, že čas věnovaný vzniku zmíněných zamyšlení, promluv a článků i jejich následným zpracováním do formy eseje byl mi jako autorovi, ale i potenciálním čtenářům, toliko zapůjčen. A tak prosím, aby tato knížka byla považována za úrok ze zmíněné půjčky, za úrok z hřivny, kterou mi poskytl Hospodář – budiž Jméno Jeho pochváleno. Především na Něm pak je posoudit, jak dalece jsem jako autor svěřenou hřivnu zúročil.

Stanislav Kubín

~

Seneca:

Čas je půjčka, kterou příjemce nemůže nikdy splatit.

~

Arnošt Lustig:

Nemůžeme říkat, že máme nebo nemáme čas. Nejsme jeho vlastníky, byl nám jen zapůjčen. A jako se vším, co nám bylo půjčeno, musíme i s časem zacházet obezřetně, nemrhat s ním.